

غذا دادن عیسی به چهار هزار مرد

¹ و در آن ایام باز جمعیت، بسیار شده و خوراکی نداشتند. عیسی شاگردان خود را پیش طلبیده، به ایشان گفت: ² بر این گروه دلم بسوخت زیرا الآن سه روز است که با من می‌باشند و هیچ خوراک ندارند. ³ و هرگاه ایشان را گرسنه به خانه‌های خود برگردانم، هرآینه در راه ضعف کنند، زیرا که بعضی از ایشان از راه دور آمده‌اند. ⁴ شاگردانش وی را جواب دادند: از کجا کسی می‌تواند اینها را در این صحرا از نان سیر گرداند؟ ⁵ از ایشان پرسید: چند نان دارید؟ گفتند: هفت. ⁶ پس جماعت را فرمود تا بر زمین بنشینند؛ و آن هفت نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به شاگردان خود داد تا پیش مردم گذارند. پس نزد آن گروه نهادند. ⁷ و چند ماهی کوچک نیز داشتند. آنها را نیز برکت داده، فرمود تا پیش ایشان نهند. ⁸ پس خورده، سیر شدند و هفت زنبیل پر از پاره‌های باقیمانده برداشتند. ⁹ و عدد خورندگان قریب به چهار هزار بود، پس ایشان را مرخص فرمود. ¹⁰ و بی‌درنگ با شاگردان به کشتی سوار شده، به نواحی دَلْمَاثُوثَه آمد.

درخواست فریسیان برای نشانه

¹¹ و فریسیان بیرون آمده، با وی به مباحثه شروع کردند، و از راه امتحان آیتی آسمانی از او خواستند. ¹² او از دل آهی کشیده، گفت: از برای چه این فرقه آیتی می‌خواهند؟ هرآینه به شما می‌گویم آیتی بدین فرقه عطا نخواهد شد. ¹³ پس ایشان را گذارد و باز به کشتی سوار شده، به کناره دیگر عبور نمود.

خمیرمایه فریسیان و خمیرمایه هیروودیس

¹⁴ و فراموش کردند که نان بردارند و با خود در کشتی جز یک نان نداشتند. ¹⁵ آنگاه ایشان را قدغن فرمود که با خبر باشید و از خمیرمایه فریسیان و خمیرمایه هیروودیس احتیاط کنید! ¹⁶ ایشان با خود اندیشیده، گفتند: از آن است که نان نداریم. ¹⁷ عیسی فهم کرده، بدیشان گفت: چرا فکر می‌کنید از آن جهت که نان ندارید؟ آیا هنوز نفهمیده و درک نکرده‌اید و تا حال دل شما سخت است؟ ¹⁸ آیا چشم داشته نمی‌بینید و گوش داشته نمی‌شنوید و به یاد ندارید؟ ¹⁹ وقتی که پنج نان را برای پنج هزار نفر پاره کردم، چند سبد پر از پاره‌ها

Jesus speist Viertausend

¹ Zu der Zeit, als viel Volk da war und sie nichts zu essen hatten, rief Jesus seine Jünger zu sich und sprach zu ihnen: ² Mich jammert das Volk; denn sie haben nun drei Tage bei mir ausgeharrt und haben nichts zu essen; ³ und wenn ich sie hungrig von mir heimgehen ließe, würden sie auf dem Wege verschmachten; denn einige sind von ferne gekommen. ⁴ Seine Jünger antworteten ihm: Woher sollen wir Brot nehmen hier in der Einöde, um sie zu sättigen? ⁵ Und er fragte sie: Wie viel Brote habt ihr? Sie sprachen: Sieben. ⁶ Und er gebot dem Volk, sich auf der Erde zu lagern. Und er nahm die sieben Brote und dankte und brach und gab sie seinen Jüngern, damit sie austeilten; und sie teilten dem Volk aus. ⁷ Und sie hatten auch einige kleine Fische; und er dankte und ließ auch diese austeilen. ⁸ Sie aßen aber und wurden satt und sammelten die übrigen Brocken auf, sieben Körbe. ⁹ Und es waren etwa viertausend; und er ließ sie gehen. ¹⁰ Und alsbald betrat er mit seinen Jüngern ein Schiff und kam in die Gegend von Dalmanutha.

Jesus weigert sich ein Zeichen zu geben

¹¹ Und die Pharisäer kamen heraus und fingen an, mit ihm zu streiten, versuchten ihn und begehrt von ihm ein Zeichen vom Himmel. ¹² Und er seufzte in seinem Geist und sprach: Was sucht doch dieses Geschlecht ein Zeichen? Wahrlich, ich sage euch: Es wird diesem Geschlecht kein Zeichen gegeben. ¹³ Und er verließ sie und betrat wiederum das Schiff und fuhr hinüber.

برداشتید؟ بدو گفتند: دوازده.²⁰ و وقتی که هفت نان را بجهت چهار هزار کس؛ پس چند زنبیل پر از ریزه‌ها برداشتید؟ گفتندش: هفت.²¹ پس بدیشان گفت: چرا نمی‌فهمید؟

عیسی شفا می‌کند یک مرد کور را

²² چون به بیت صیدا آمد، شخصی کور را نزد او آوردند و التماس نمودند که او را لمس نماید.²³ پس دست آن کور را گرفته، او را از قریه بیرون برد و آب دهان بر چشمان او افکنده، و دست بر او گذارده از او پرسید که چیزی می‌بینی؟²⁴ او بالا نگریسته، گفت، مردمان را خرامان، چون درختها می‌بینم.²⁵ پس بار دیگر دستهای خود را بر چشمان او گذارده، او را فرمود تا بالا نگریست و صحیح گشته، همه چیز را به خوبی دید.²⁶ پس او را به خانهاش فرستاده، گفت: داخل ده مشو و هیچ کس را در آن جا خبر مده.

تویی مسیح هستی

²⁷ و عیسی با شاگردان خود به دهات قیصریه فیلیس رفت. و در راه از شاگردانش پرسیده، گفت که: مردم مرا که می‌دانند؟²⁸ ایشان جواب دادند که: یحیی تعمیددهنده و بعضی الیاس و بعضی یکی از انبیا.²⁹ او از ایشان پرسید، شما مرا که می‌دانید؟ پطرس در جواب او گفت: تو مسیح هستی.³⁰ پس ایشان را فرمود که هیچ کس را از او خبر ندهند.

اولین پیشگویی درباره مرگ و قیام عیسی

³¹ آنگاه ایشان را تعلیم دادن آغاز کرد که لازم است پسر انسان بسیار زحمت کشد و از مشایخ و رؤسای کهنه و کاتبان رُد شود و کشته شده، بعد از سه روز برخیزد.³² و چون این کلام را علانیه فرمود، پطرس او را گرفته، به منع کردن شروع نمود.³³ اما او برگشته، به شاگردان خود نگریسته، پطرس را نهیب داد و گفت: ای شیطان، از من دور شو، زیرا امور الهی را اندیشه نمی‌کنی بلکه چیزهای انسانی را.

جان‌شینی و انکار

³⁴ پس مردم را با شاگردان خود خوانده، گفت: هر که خواهد از عقب من آید، خویشتن را انکار کند و صلیب خود را برداشته، مرا متابعت نماید.³⁵ زیرا هر که خواهد جان خود را نجات دهد، آن را هلاک سازد؛ و هر که جان خود را بجهت من و انجیل بر باد دهد آن را برهاند.³⁶ زیرا که شخص را چه سود دارد هر گاه تمام

Jesus warnt vor dem Sauerteig der Pharisäer

¹⁴ Und sie hatten vergessen, Brot mitzunehmen, und hatten nicht mehr mit sich im Schiff als ein Brot.¹⁵ Und er gebot ihnen und sprach: Habt acht und seht euch vor vor dem Sauerteig der Pharisäer und vor dem Sauerteig des Herodes.¹⁶ Und sie dachten hin und her und sprachen: weil wir kein Brot haben.¹⁷ Und Jesus merkte das und sprach zu ihnen: Was bekümmert ihr euch doch, dass ihr kein Brot habt? Versteht ihr noch nicht und begreift ihr noch nicht? Habt ihr noch ein verhärtetes Herz in euch?¹⁸ Ihr habt Augen, und seht nicht, und habt Ohren, und hört nicht, und denkt nicht daran,¹⁹ als ich fünf Brote brach für die fünftausend: wie viel Körbe voll Brocken habt ihr da aufgesammelt? Sie sprachen: Zwölf.²⁰ Und als ich die sieben brach für die viertausend, wie viel Körbe voll Brocken habt ihr da aufgesammelt? Sie sprachen: Sieben.²¹ Und er sprach zu ihnen: Versteht ihr denn immer noch nicht?

Jesus heilt einen Blinden

²² Und er kam nach Bethsaida. Und sie brachten zu ihm einen Blinden und baten ihn, dass er ihn anrühre.²³ Und er nahm den Blinden bei der Hand und führte ihn hinaus vor das Dorf, strich Speichel in seine Augen und legte seine Hände auf ihn und fragte ihn, ob er etwas sähe?²⁴ Und er sah auf und sprach: Ich sehe die Menschen wie Bäume umhergehen.²⁵ Danach legte er abermals die Hände auf seine Augen und hieß ihn sehen; nun wurde er wieder zurechtgebracht und konnte alles scharf sehen.²⁶ Und er schickte ihn heim und

دنیا را ببرد و نفس خود را بیازد؟³⁷ یا آنکه آدمی چه چیز را به عوض جان خود بدهد؟³⁸ زیرا هر که در این فرقه زناکار و خطاکار از من و سخنان من شرمنده شود، پسر انسان نیز وقتی که با فرشتگان مقدس در جلال پدر خویش آید، از او شرمنده خواهد گردید.

sprach: Geh nicht hinein in das Dorf und sage es auch niemandem darin.

Das Bekenntnis des Petrus

²⁷Und Jesus ging hinaus mit seinen Jüngern in die Dörfer der Stadt Cäsarea Philippi. Und auf dem Weg fragte er seine Jünger und sprach zu ihnen: Wer sagen die Leute, dass ich sei?²⁸Sie antworteten: Sie sagen du seist Johannes der Täufer; andere sagen, du seist Elia; und andere, du seist einer der Propheten.²⁹Und er sprach zu ihnen: Ihr aber, wer sagt ihr, dass ich sei? Da antwortete Petrus und sprach zu ihm: Du bist der Christus!³⁰Und er gebot ihnen, dass sie niemand von ihm sagen sollten.

Die erste Leidensankündigung Jesu

³¹Und er fing an sie zu lehren: der Menschensohn muss viel leiden und verworfen werden von den Ältesten und Hohenpriestern und Schriftgelehrten und getötet werden und nach drei Tagen auferstehen.³²Und er redete das Wort frei und offen. Und Petrus nahm ihn beiseite und fing an, ihm zu wehren.³³Er aber wandte sich um und sah seine Jünger an und bedrohte Petrus und sprach: Hinweg von mir, Satan! Denn du meinst nicht, was göttlich, sondern was menschlich ist.

Von Nachfolge und Selbstverleugnung

³⁴Und er rief zu sich das Volk samt seinen Jüngern und sprach zu ihnen: Wer mir nachfolgen will, der verleugne sich selbst und nehme sein Kreuz auf sich und folge mir nach.³⁵Denn wer sein Leben erhalten will, der wird's verlieren; und wer sein Leben verliert um meinetwillen und des Evangeliums willen, der wird's erhalten.³⁶Denn was hülfte es dem

Mark 8

Menschen, wenn er die ganze Welt gewönne, und nähme an seiner Seele Schaden?³⁷ Oder was kann der Mensch geben, damit er seine Seele auslöse.³⁸ Wer sich aber mein und meiner Worte schämt unter diesem ehebrecherischen und sündigen Geschlecht, dessen wird sich auch der Menschensohn schämen, wenn er kommen wird in der Herrlichkeit seines Vaters mit den heiligen Engeln.